

oktober 1983, geld te geef

Spot'70 brengt dolkomisch en spannend toneel in "Geld te Geef"

WARMENHUIZEN — *Het zal je maar gebeuren. Je hebt een opa in huis. Een kras baasje. Nu heeft dat kereltje veertig jaar lang bij de Rijksmunt te Washington geld gemaakt. Eenmaal met pensioen gaat hij thuis echter verder. Gevolg, een drukpers in de kelder. Overal in huis ligt vals geld, perfect nagemaakt. Je bent bang. Want opa wil het uitgeven. Aan de armen, de gebrekkigen, de ongelukkigen.*

Spot'70 heeft afgelopen zaterdagavond de avonturen van deze oude idealist werkelijk kostelijk weergegeven. Vele dolkomische situaties, goed uitgewerkte typering, een zorgvuldige detaillering en een speelse mise-en-scène maakten van het blijspel „Geld te geef” een uiterst lachwekkend geheel, waarin vooral Joop Wester als grootvader Eliot de show stal.

Een beetje schuivelend loopje, lekker ouderwetse warme pantoffels aan, een brillette op met daarachter een stel zeer slimme oogjes. Opa laat zich door zijn zoon en de rest van de

familie de wet niet voorschrijven. Hij heeft een plan, een ideaal. Hij wil met het door hem gemaakte geld de mensheid dienen. Hij wil zelfs met de regering samenwerken om met name de financiële nood van de enkeling de wereld uit te helpen. Hij noemt het „de geniale theorie” ofwel „een druppeltje hier en een druppeltje daar”. Natuurlijk brengt opa zijn plan ten uitvoer. Met een stel gangsters uit Kasis City. Geslepen jongens, die het wel zien zitten. En dan komt er pas echt narigheid in huize Eliot. Het wordt bijna „de doodklap” voor de familie.

Een story van wat minder gewicht in dit kluchtige geheel vormen de liefdesperikelen van Patricia Eliot (Joke van Rijn). Het is een bijverhaaltje, waarin echter door de spelers van Spot'70 tal van grappige elementen zijn ingevoegd. Met name de breed uitgewerkte tegenstelling Bernard Gridley (Frans Stam) en Ted Winters (Gerben Nieuwland) deed het bijzonder goed. Bernard bijvoorbeeld is een roodharige stijve hark, ietwat gefrustreerd door de

„hygiënische verzorging”, erg formeel en niet bepaald een echte „lover”. Ted daarentegen is een „good-looking-boy”, die probleempjes koel en rustig oplost en de dingen schijnbaar moeiteloos naar zijn hand weet te zetten. Beiden schitterende creaties.

De grote familiecrisis (tweede en derde bedrijf), het gijzelen van de Eliots door gangster Camillucci, een fenomenale rol van Jan Stadegaard, is door regisseur Jan Krijgsman en spelers uitgewerkt tot één doldwaze idioterie, die de zaal af en toe in een deuk deed liggen van het lachen.

De afwasscène, het angstig zitten op de bank, een constant mopperende en scheldende opa en een bijna tot waanzin gedreven gangster waren knap uitgewerkte ingrediënten, die „Geld te geef” tot een plezierige toneelgebeurtenis maakten. Een aan te bevelen schouwspel dus, waarvan de clou uiteraard niet wordt verteld, omdat Spot'70 op vrijdag 14 oktober in het Dorpshuis die opa met zijn valse geld nog één keer de revue laat passeren.

ROLVERDELING:

Junior Elliot
Norah Colhorn
Patricia Elliot
Mevrouw Elliot
Heer Elliot
Grootvader Eliot
Ted Winters
Bernard Gridley

Karin Dekker
Iet van Rijn
Joke van Rijn
Riet van de Berg
Matthijs van Hout
Joop Wester
Gerben Nieuwland
Frans Stam

Heer Price
Camillucci
Leroy Cuftor
Juffrouw Berry
Mevr. Nelly B Bronson
Taylor
Regie en decor
Decorbouw

Koos de Groot
Jan Stadegaard
Marco Schrijver
Astrid Dekker
Astrid Stam
Dirk de Ruyter
Jan Krijgsman
Caspar van Rijn, Nico van Duin
Jan te Buck, Sjaak Pronk